

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. Велики Преслав, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, III СЪСТАВ, ГО, в публично заседание на двадесет и шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. Анг. Стефанова

при участието на секретаря ГЕРГАНА ПЛ. САВОВА
като разглежда докладваното от С. Анг. Стефанова Гражданско дело №
20233610100164 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод предявени от Е. М. М. срещу „ДГС“, ТП на „СДП“ Ш. съединени в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване иски претенции: 1. конститутивен иск за признаване на уволнението му за незаконосъобразно и отмяна на заповеди № 73 от 10.02.2023 год., издадена от директора на ТП ДГС В. - СДП, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и заповед № 74 от 10.02.2023 год., с която е прекратено трудовото му правоотношение, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ; 2. иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ, за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „Горски стражар“ при ТП „ДГС - В.“ към СИДП ДП Ш.; 3. осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за осъждане на ответника да му заплати обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението, считано от 11.02.2023г. но за не повече от 6 месеца до 11.08.2023г., оценено от ищеца в размер на 12 239 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска до окончателното изплащане на сумата; 4. Осъдителен иск с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 от ЗЗД, вр. чл. 221, ал. 2 от КТ за осъждане на ответника да изплати на ищеца удържаното на отпаднало основание обезщетение по чл. 221, ал. 2 от КТ в размер на 2206,60 лв, ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба в съда до окончателното му изплащане.

Ищецът основава исковите си претенции на следните фактически твърдения: Излага, че е работил при ответното дружество на длъжност „Горски стражар“, но със заповед № 73 от 10.02.2023 год., издадена от директора на ТП ДГС В. - СДП за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, а със заповед № 74 от 10.02.2023 година било прекратено трудовото му правоотношение с ответника, на основание чл. 330 ал. 2 т. 6 от Кодекса на труда.

Счита посочените две заповеди за незаконосъобразни, като е на мнение, че необосновано му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание. Сочи, че на 13.12.2022 година бил на оглед в участъка, за който отговаря и констатира л, че извършената реално сеч не съответства на обемите, които фигурират в разрешителното за сеч. Установявайки

несъответствието, ищецът подал докладна записка до директора на предприятието. Излага, че позвънил и на тел. 112, тъй като многократно преди това бил сигнализиран за нередности, но счита, че по сигналите му не било взето отношение. Ищецът счита, че директорът на ответното дружество тенденциозно възпрепятствал работата му като дори издал заповед, с която го отстранил от експедицията на дървен материал.

Ищецът допълва, че седмицата предхождаща 13.12.2022 год. ползвал платен отпуск по болест, но когато на 12.12.2022 година извършил обход на района, за който отговаря забелязал, че е извозена дървесина в много по-голямо количество от позволеното за сеч. Констатирал, че в периода 8.12-11.12.2022 год. било експедирано в пъти повече от разрешеното количество иглолистна дървесина, която е подходяща за строителен материал. Подчертава, че по позволено за сеч № 0692715 от 21.10.2022 година е разрешено за отсичане едра строителна дървесина от дървесните видове бял бор - 5 кубика и черен бор - 44 кубика; средна строителна дървесина - бял бор - 13 кубика и черен бор - 9 кубика. Заявява, че при проверка на превозните билети установил, че бил изписан превоз на бял бор, без да е отсечено нито едно дърво бял бор, т.е. бил е извозен друг вид дървесина, като счита, че тези действия са били извършени с цел прикриване на надвишеното количество отсечена дървесина.

Ищецът забелязал, че от досието на подотдел 62 „з“ липсва подготвена от него документация по време на маркирания на дървесните видове бял и черен бор, както и тяхната рекапитулация, като в тази връзка на 13.12.2022 год. подал доклад за установената липса, в резултат на което липсващите листи се появили в досието.

Ищецът излага, че когато отишъл на място в подотдел 62 „з“, констатирал, че дърветата били маркирани с различен цвят зелено- по-светло и по-тъмно, което противоречи на възприетата практика, поради което подал сигнал за това обстоятелство. Допълва, че на някои от отсечените дървета не си личели задължителните контролни горски марки, което обстоятелство, обаче, не било отразено в протокола на комисията.

Оспорва вписаното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, че на „Х.Г.“ ООД, с което ДГС В. е в търговски взаимоотношения били нанесени репутационни щети. Счита, че не са налице предпоставките на чл. 187 т. 10 от КТ, което се изразявало в неизпълнение на други трудови задължения: настоява, ме информацията, която е изготвил е достоверна, но не е била проверена в пълния ѝ обем от назначената комисия. Противопоставя се на твърдението да е злоупотребявал с доверието на работодателя. Отрича да е извършвал действия, довели до уронване на престижа на ДГС. Акцентира, че нито едно от действията му не са извършени умишлено, а напротив, единствена му цел била да защити държавния интерес, отнасящ се до опазване на горите в България. Доколкото в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание било посочено, че за работодателя „можело“ да настъпят вреди, предявени от трето лице, ищецът счита, че е наказан за едни хипотетични ненастъпили вреди, което според него е недопустимо. Освен това релевира, че не е спазена разпоредбата на чл. 189 ал. 1 от КТ, тъй като работодателят налагайки му най-тежкото наказание не е отчел нито тежестта на нарушението, нито обстоятелствата, при които то е извършено, нито поведението му, още повече в едногодишния срок преди твърдяно от работодателя нарушение, на ищеца не са били налагани други дисциплинарни наказания.

Предвид всичко изложено моли исковите му претенции да бъдат уважени. Претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

В последното по делото открито съдебно заседание ищецът се явява лично и заедно с редовно упълномощения си процесуален представител. Съдът е допуснал изменение на предявения от ищеца срещу ответника иск с пр. осн. чл.225 от КТ посредством увеличаването му като същият следва да се счита предявен за сумата от 12 847,83 лв. вместо за първоначално предявената сума 12 239,00 лева, ведно със законната лихва от датата на

депозирани на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, която сума представлява обезщетение в размер на шест брутни работни заплати, изчислено съобразно получената от ищеца заплата през последния месец, през който същият е бил на работа при съобразяване на обстоятелството, че в шест месечния период от датата на прекратяването на трудовото му правоотношение, същият е бил назначен при друг работодател за по-ниско трудово възнаграждение, като трудовото му правоотношение с новия работодател е било прекратено на 27.03.2023 год. Ищецът моли исковите му претенции да бъдат уважени, като претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който взема становище по нейната процесуална допустимост и пълна неоснователност. Оспорва депозираните искиви претенции по основание и размер. Противопоставя се на твърдението на ищеца, че на 10.02.2023 година бил направен опит да му се връчат процесните две заповеди и че същите били незаконосъобразни, като поддържа, че процесните заповеди са връчени на ищеца на посочената дата - 10.02.2023г., като същият отказал да ги подпише, а отказът му бил удостоверен от подписите на присъствалите двама свидетели. Ответникът оспорва твърдението на ищеца, че не била спазена разпоредбата на чл. 189 ал. 1 от КТ. Напротив, настоява, че при издаването на процесните заповеди са спазени всички законови процедури и срокове. Не е съгласен с доводите на ищеца, че последният изпълнявал добросъвестно трудовите си задължения, че е „ръководителят на ТП „ДГС - В.“ търсил начин, по който да се отърве от него” и че не били налице предпоставките на чл. 187, т. 10 от КТ. Акцентираща, че нарушенията, за които работникът е дисциплинарно наказан, са действия, извършени от него в противоречие с поетите от работника по трудовото правоотношение задължения. Ответникът релевира, че с действията си ищецът реално е увредил доброто име на работодателя, както пред контролните институции, така и пред съконтрагентите на работодателя. Релевира се в отговора на исковата молба, че наложеното на ищеца дисциплинарно наказание и прекратяването на трудовия му договор е законосъобразно. Ответникът твърди, че ищецът е извършил нарушение, изразяващо се в поддържане на неверни твърдения за домаркиране в отдел 62 „з“ за което на 13.12.2022 год. последният е подал сигнали първо до ИАГ и после до работодателя. Настоява, че отговорността, „за достоверност на информацията която изготвя” и за „уронване престижа на работодателя” е потърсена от ищеца единствено и само за неверните твърдения за домаркиране, подробно описани в заповедта. Моли исковите претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

В последното по делото открито съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител заявява, че поддържа отговора на исковата молба, настоява, че исковите са неоснователни и моли да бъдат отхвърлени.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Няма спор, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че между страните е съществувало трудово правоотношение, възникнало от Трудов договор № 63-30/30.03.2007 год., по силата на което ищецът е полагал труд при ответното дружество на длъжност "лесничей", с уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 340 лв.

Видно от находящите се в трудовото досие на ищеца допълнителни споразумения параметрите на трудовото правоотношение са били предоговаряни многократно, като съгласно клаузите от последното допълнително споразумение от 07.09.2022 год. (л. 72 от трудовото досие) ищецът е заемал длъжността „горски стражар“, при договорено основно трудово възнаграждение в размер на 1870 лева, клас в размер на 18% и допълнителни

възнаграждения за ПТС и ПО в размер на 336,60 лева

Представена е заповед № 73/ 10.02.2023 год. на Директора на ответното предприятие за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищеца, поради извършени от страна на последния дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 187, т. 10, т. 8, предл. първо и второ от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, а именно: отговорност „за достоверност на информацията, която излага“, задължение да не злоупотребява с доверието на работодателя и отговорност да не извършва действия, които довеждат до уронване престижа на ДГС.

Приложена е Заповед № 74/10.02.2023 год. на Директора на предприятието работодател, от която се установява, че трудовото правоотношение е прекратено на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, поради наложеното с горесцитираната заповед дисциплинарно наказание „уволнение“, считано от 10.02.2023 год., като заповедта е връчена на ищеца лично на 15.02.2023 год., за удостоверяване на което обстоятелство последният е положил подписа си на заповедта.

Към материалите по делото са приобщени всички документи, касаещи наложеното на ищеца дисциплинарно наказание „уволнение“.

Видно от рапорт вх. № 3917/12.12.2022 год. на Б.М. (л. 59 от ТД) на 12.12.2022 год. след сутрешната оперативна ищецът отказал да дойде за извършване на маркирания, като изтъкнал, че има работа в ТП ДГС В.. Директорът на ответното предприятие е изискал от ищеца обяснение къде се е намирал в рамките на работния ден на 12.12.2022 год. и защо е отказал да отиде да маркирания. В дадените от ищеца обяснения (л. 45 от ТД) последният е заявил, че на горепосочената дата не е отказал да участва в маркиранията, но не се чувствал добре здравословно, поради което закъснял и не бил изчакан. Свързал се с М. по телефона, но той му заявил, че не може да стигне сам до мястото, на което се намират в гората. Ищецът е изразил съмнение, че зад гърба му се вършат незаконни действия, свързани с маркирането и със сечта на дърветата.

Със сигнал вх. № 3919/13.12.2022 год. до Директора на ответното предприятие (л. 56 от трудовото досие) ищецът е сигнализирал за нерегламентирана сеч в отдел 62 „3“, състояща се в сеч на немаркирани дървета, домаркиране на дървета с по-ярка зелена боя, маркирани дънери след извършване на сечта. Депозирани са и доклад от ищеца във връзка с горния сигнал (л. 56 от ТД), в който последният е посочил, че от досието на подотдел 62 „3“ липсвали листите, с които е работил по време на маркиранията на дървесните видове бял бор и черен бор, както и тяхната рекапитулация. Във връзка със сигнала ищецът е дал обяснения досежно начина, по който е констатирал нерегламентирана сеч. Със заповед № 575/ 15.12.2022 год. директорът е назначил комисия, която в присъствието на ищеца да извърши теренна проверка в процесния подотдел. В изпълнение на горесцитираната заповед ищецът е изготвил доклад (л. 51 от ТД), в който е посочил, че при извършената теренна проверка било констатирано, че дърветата са били маркирани с 2 нюанса зелена боя, което буди съмнение за премаркиране, имало спорно 10 бр. дървета черен бор, отсечени, но немаркирани, изписани били отсечени дървета бял бор, каквито реално не са били отсечени в отдела. В доклад вх. № 3970/ 16.12.2022 год. на комисията, назначена във връзка със Заповед № 555/14.12.2022 год. (л. 25-26 от трудово досие), е отразено, че при проверка на досието на подотдел 62 „3“ се установило, че не е направена цялостна рекапитулация на дървесен вид „черен бор“ като са пропуснати да се добавят 237 бр. дървета преди сортиментирането на отдела, поради което се получава разлика между прогнозираното и добитото количество дървесина. Посочено е, че всички документи са налични в досието с изключение на това, че липсва подпис на маркирания лесовъд (ищеца) на стр. 4 от карнет описа.

Приложен е констативен протокол № 000133/ 16.12.2022 год., изготвен от комисия, назначена във връзка със Заповед № 575/ 15.12.2022 год. в присъствието на ищеца (л. 9¹⁵ от

ТД), в който е отразено, че при проверката на процесния подотдел няма отсечени немаркирани дървета, няма премаркирани дървета, въпреки наличието на два различни нюанса на зеления цвят на маркировката, няма прясно маркирани дънери след извеждането на сечта. Почти по цялата площ на насаждението има маркирани стоящи дървета, няма следи от прясно маркирани стоящи дървета и дънери. Констатирано е, че при извеждането на сечта и извозването на дървесината има около 10 бр. дънери, които имат наранени КГМ в основата им. Протоколът е подписан от съставителите и от ищеца, без отразено особено мнение или забележки и допълнения от негова страна.

Приобщен е констативен протокол № 506245, изготвен от служители при СИДП ДП – Ш. (л. 23 от ТД), в който е отразено, че след посещение на подотдел 62 „3“ са констатирани следните обстоятелства: за територията има издадено разрешително за сеч, има започнато извозване на отсечена дървесна маса, пъновете на отсечените дървета са проверени, като всички проверени пънове имат КГМ (контролна горска марка) със зелена боя. Установено е, че между разрешителното за сеч и реално отсеченото има несъответствие в категория „едра строителна дървесина“, като по разрешително е предвидено 5 куб.м. бял бор и 44 куб. м. черен бор (общо 49 куб. м.), а са отсечени 125, 45 куб. м. Изготвен е доклад от Гл. експерт при Регионална Дирекция по горите - Ш. (л. 22 от ТД), в който е отразено, че на отсечените дървета е поставена видима КГМ, спазен е технологичният план, като в частта, в която е изведена сечта (на около 70% от площта) насаждението е в добро състояние и отговаря на критериите за извеждане на сечта. Проверена е боята на отбелязаните и маркирани неотсечени дървета, като не е установена прясна боя от домаркиране. Извършена е проверка на досието на отдела, от която се установява, че данните за белия и черен бор не са добавени към сортиментните ведомости.

С писмо изх. № 896/ 19.12.2022 год., директорът на ответното предприятие е изискал нови обяснения от ищеца защо не е констатирал по надлежния ред (чрез съставяне на констативен протокол и АУАН) установеното от него нарушение в ДГТ, за което е подал сигнал. В дадените в тази връзка обяснения не е дал отговор на така поставения въпрос, като поддържа, че в подотдел 62 „3“ не е отсечено нито едно дърво от дървесен вид „бял бор“, но е експедиран такъв.

Видно от доклад вх. № 394/ 30.01.2023 год. на ищеца (л. 39 от ТД) във връзка със заповед № 53/23.01.2023 год. на Директора, представена в оригинал в последното о.с.з. и приложена по делото, на 23.01.2023 год. е извършена инвентаризация на процесния подотдел, като ищецът е посочил, че височината на оставащите дървета не била измерена, имали противоречие с М. досежно височината на останалите неотсечени дървета, като последният му заявил, че ще мери височината на дърветата сам и в отсъствие на ищеца.

С писмо изх. № 147/03.02.2023 год. (л. 37 от ТД) са изискани обяснения от ищеца във връзка с нарушения на трудовата дисциплина по повод подадения от него сигнал от 13.12.2023 год. на тел. 112. В писмото конкретно са посочени конкретно и изчерпателно извършените от работника според работодателя нарушения на трудовата дисциплина. Ищецът е изготвил доклад вх. № 537/ 09.02.2023 год., в който поддържа, че от 2012 год. Директорът е бил негативно настроен към него. Допълнил е, че от досието на подотдела липсвали неговите листи и рекапитулацията, не било отсечено нито едно дърво „бял бор“, а в документацията се съдържала информация в обратен смисъл.

Със заповед № 71/ 07.02.2023 год. на директора (л. 9¹ от трудовото досие) е назначена комисия, която да даде становище дали е налице несъответствие между действията на ищеца с вменените му по длъжностна характеристика за длъжност „горски стражар“ задължения. С протокол от 08.02.2023 год. комисията е установила несъответствия, изразяващи се в това, че вместо да подаде сигнал на прекия си ръководител и да изчака да се извърши проверка от предприятието, той се е обадил на тел. 112 и по този начин е уронил престижа на ДГС.

Приложено е по делото обяснение от С.М. – лесничей при ТП ДГС „В.“ (разпитан по делото), в което е посочил, че на един опис маркиращите лесовъди са отразявали и двата дървесни вида „бял бор“ и „черен бор“, което опровергавало твърдението на ищеца, че единият от теренните листи липсва. В обяснението си М. е посочил, че грешката, довела до погрешна рекапитулация е на маркиращия лесовъд, който не е подал пълна информация досежно черния бор. Освен това е посочил, че ищецът се е подписал на сортиментните ведомости.

По делото са приобщени и 2 броя досиета на отдел 62 „З“, първото, изготвено от ищеца през 2022 год., а второто, изготвено от Б.М. от 2023 год. във връзка с инвентаризацията на подотдела.

Представени и приети в последното по делото открито съдебно заседание са Заповед № 53/23.01.2023г. на ТП "ДГС " ТП на СИДП Ш., Протокол във връзка със Заповед № 53/23.01.2023г. на ДГС-В., както и досие от 23.01.2023 год., изготвено от ищеца във връзка с инвентаризацията на Отдел 62 буква З, съдържащо Карнет опис за извършено маркиране, Технологичен план за добив на дървесина от отдел „62“ подотдел“З“, Скица на насаждението(копие от горска карта) и схема на извозните пътища, Сортиментна ведомост от 24.01.2023г.- 10 листа, списък на Отдел 62-3- М.- дървесен вид Шестил, списък на Отдел 62-3- М.- дървесен вид ч.б., списък на Отдел 62-3- М.- дървесен вид б. бор, списък на Отдел 62-3- М.- дървесен вид ГБР, семенно насаждение (като се констатира, че приложените към досието документи, с изключение на първата страница не носят подписи нито на ищеца, нито на друго лице). Част от документите след оспорване на истинността им от ответната страна са представени в оригинал.

Представен е договор № 66/ 19.10.2022 год. и анекс към него, сключен между ТП ДГС В., от една страна като продавач и Х.Г.“ ООД, от друга страна, като купувач/ изпълнител на дървесина по подотдел 62 „З“. Приложени са още превозни билети за процесния отдел, изд. на фирма „Х.Г.“ ООД за месец декември 2022 год.

Приложени са 2 броя извадки от www.system.iag.bg на всички документи за Отдел 62-3, публикувани от ДГС-В. в интернет информационната система на www.system.iag.bg, от които е видно, че каченото в системата досие във връзка с инвентаризацията на процесния подотдел е изготвено от Б.М. и идентично с представеното с молба на ответника вх. № 2164/16.02.2023 год.

От представената пред съда трудова книжка на ищеца се установява, че след прекратяване на трудовото правоотношение с ответното предприятие на 10.02.2023 год., ищецът е встъпил в трудово правоотношение с друг работодател „Магат“ АД, гр. В. на 22.02.2023 год., на длъжност „Общ работник“ с договорено месечно трудово възнаграждение в размер на 1000 лева, като трудовото му правоотношение е прекратено на 27.03.2023 год., на осн. чл. 71, ал. 1 от КТ, като към датата на последното открито съдебно заседание, проведено на 26.07.2023 год. липсваха данни ищецът да е започнал работа при нов работодател.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, което съдът не намира основание да не кредитира, се установява, че брутно трудово възнаграждение на ищеца за месеца, предхождащ уволнението възлиза на 2206,68 лева, а среднодневното му брутно трудово възнаграждение възлиза на 105,08 лева. Вещото лице е достигнало до извод, че размера на обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ за 6 месеца възлиза на 13240,08 лева. На ищеца е удържана сумата от 2206,60 лева с посочено основание „за обезщетение във връзка със Заповед № 74/10.02.2023 год. по чл. 221, ал. 2 от КТ“.

От заключението на назначената допълнителна ССЧЕ, неоспорено от страните и приобщено към материалите по делото, се установява, че за периода през, който ищецът е работил при друг работодател – 22.02.2023 год. – 27.03.2023 год. начисленото му брутно

трудова възнаграждение за 22 работни дни възлиза на 1022,73 лева. За 22 работни дни при ответното предприятие ищецът би получил възнаграждение възлизащо на 2311,76 лева, като разликата във възнагражденията за процесния период е изчислена от вещото лице в размер на 1289,03 лева.

По делото са събрани гласни доказателства, посредством разпита на трима свидетели, водени от ответника – свид. В.Ф.З., служител при ответника на длъжност „Специалист лесовъдство“, свид. С.М. М. служител при ответника, на длъжност „Специалист лесовъдство“ и свид. Басри Хасанов М., служител при ответника на длъжност „ръководител ГСУ“ в ТП „ДГС“-В..

Св.М. излага, че ищецът подал сигнал на тел. 112 за извършена незаконна сеч в подотдел 62“з“ и за осъществено домаркиране на дървета. Сочи, че основно задължение на ищеца като „горски стражар“ било да следи дали има незаконна сеч в сечището, като именно той бил маркиращия лесовъд на отдела, който отговарял за рекапитулация на подотдела и цялостното досие на подотдел 62“з“, както и за маркиращия на дърветата. Свидетелят е категоричен, че всички документи в досиетата следва да носят подписи, допълва, че сортиментните ведомости задължително се подписват от човека, който ги изготвя (в случая за подотдел 62“з“ това бил ищецът), но не е задължително да се подпишат от сортиментирация. Обяснява, че данните от рекапитулацията се вкарват в програмата, която се казва „Sort“, която изчислява маркирането на дървесните видове. Допълва, че листите, на които маркиращият лесовъд отбелязва чертички, са само помощни такива, за да може данните от рекапитулацията да бъдат въведени. Те не се подписват от никого. Сочи, че данни от рекапитулацията се въвеждат в програмата „Sort“, която изчислява прогнозно какви количества дървесина е маркирана. Свидетелят заявява, че горският стражар не може да маркира след като е приключила маркиращията. След този момент може да се сече въз основа на разрешително за сеч. Акцентира, че при издаване на разрешително за сеч към него се качват Технологичен план, Карнет опис, сортиментни ведомости, като 30 дни след приключване на сечта лицето, което е издало разрешителното за сеч трябва да освидетелства отдела, т.е. да се приключи разрешителното. Протоколът от освидетелстване показва действително добитото количество и дали подотделът е отсечен изцяло или част от подотдела е отсечен, а останалите дървета остават за следващата година. Излага, че през 2023г. инвентаризацията на подотдел 62 „З“ е направена от друго лице - Б.М., поради направена от страна на ищеца грешна рекапитулация за дървесен вид „черен бор“. Свидетелят е категоричен, че три комисии са работили по сигнала на ищеца и никоя от тях не е констатирала незаконна сеч или домаркиране на дървета в подотдел 62 „З“. Излага, че извършената грешка рекапитулация на посочения дървесен вид дава обяснение защо количеството дървесина, която е отрязана е в повече от това, което е било заложен в сортиментната ведомост първоначално. Разказва, че през 2023г., преди освобождаването на ищеца, директорът на ДГС-В. след като установил, че има дървета, които са маркирани, но не са в сортиментната ведомост, издал заповед за инвентаризация на същия подотдел, което е причината да има изготвено ново досие, като сортиментната ведомост е от 24.01.2023г. Според свидетеля, в случая, независимо, че са отсечени близо 300% повече дървета, не е налице незаконна сеч, тъй като тези дървета са били маркирани, поради което не са незаконно отсечени. Допълва, че по превозни билети е отсечено това, което е прието с приемо- предавателен протокол. Отсечените в повече дървета са били предадени на предприятието, което е собственик на дървесината, с приемо-предавателни протоколи.

Св.Златев излага, че е участвал в една комисия за проверка в цялост на досието на подотдел 62 „З“ и е присъствал при връчване на заповедта за уволнение на ищеца. Твърди, че при проверката комисията констатирала, че при рекапитулацията липсват 237 бр. дървета от рода „черен бор“, но самото досие било изрядно с всички необходими реквизити. Ищецът

не е присъствал при извършване на проверката. Свидетелят излага, че дърветата по принцип се маркират в еднакъв цвят – син, но не знае с какъв цвят са били маркирани дърветата в процесния подраздел. Спомня си, че действително е преснел листи на ищеца от новото досие, изготвено въз основа на заповед на директора. Излага, че след инвентаризацията ищецът му подал рекапитулация за 2023 год., въз основа на която били изготвени сортиментните ведомости. Сочи, че именно на ищеца било възложено да изготви това ново досие, но не знае причината, поради която то е официално изготвено от друг човек, от Б.М.. Според свидетеля не е възможно представеното от ищеца в о.с.з. досие да е било изготвено, но да не приобщено към официалната документация. Излага съмнение, че е допуснал грешка и може би досието, което е видял на ищеца е било изготвено преди инвентаризацията, още през 2022 год. Сочи, че инвентаризацията била проведена от друга комисия, в която той не е участвал, а след това било извършено сортиментнирането от него и Б.М., който е изготвил досието. Свидетелят е категоричен, че всички официални документи към досието носят подписи, като не знае причината, поради която представените в о.с.з. документи не са били подписани от него.

Св.М. излага, че е пряк началник на ищеца. Сочи, че първото досие на подотдела е изготвено от ищеца, който е длъжен като маркиращ лесовъд да изготви цялостната документация за отдела. След започване на сечта се установило, че при някои дървесни видове търсеното количество по позволително за сеч е в пъти повече, което наложило прекратяване на сечта в под отдела за известен период от време до установяване на причините за констатираното несъответствие. Твърди, че във връзка с подадения от ищеца по тел. 112 сигнал за извършена незаконна сеч и домаркиране на дървета в подраздел 62 „3“ били извършени проверки от различни институции, като твърдените нарушения не били констатирани. Не била установена и липсваща документация, но имало пропуск на ищеца във рекапитулацията, водещ до такава грешка - прогнозните количества не отговарят на добитите.

Свидетелят излага, че въз основа на заповед на директора за извършване на инвентаризация на оставащите маркирани дървета в подраздел 62 „3“ той изготвил второто досие на подотдела. По време на обхода е участвал и ищецът. Допълва, че с ищеца действително имали недоразумения кой следва да изготви второто досие на подотдела след инвентаризацията, тъй като ищецът е маркиращ лесовъд и негово е задължението да го изготви. Недоразуменията възникнали, тъй като по време на направената инвентаризация ищецът не бил съгласен за бройките на дърветата и средната височина на дърветата по помощни листи. Помощни листи били попълнени от него и от друг техен колега, за да може да се направи сравнение. Като била направена рекапитулация се установили разминавания между данните, вписаните от ищеца и тези на другия колега. Предвид констатираните разминавания, комисията отишла повторно на терена, като свидетелят излага, че не може да каже дали е имало разминаване между височината и дебелината на дърветата, тъй като са инвентаризирали само половината в отдела. Излага, че имало няколко броя „бял бор“ отсечени, като сочи, че в протокол № 000133 е отразено обстоятелството, че на място са констатирани само дънери на черен бор. Твърди, че немаркирани дървета не са били отсичани. Свидетелят твърди, че първоначално било решено ищецът да изготви досието след инвентаризацията, но впоследствие директорът със заповед възможил тази задача на него. Това е причината именно той да е изготвил досието на подраздел 62 „3“ след инвентаризацията. Допълва, че след сигнала на тел. 112, подаден от ищеца за предприятието работодател са настъпили вреди, изразяващи се в уронване на престижа на фирмата, която извежда сеч, както и на самото стопанство. Излага, че с поведението си ищецът е пренебрегнал отговорностите си към прекия си началник (т.е. към него самия), както и към директора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Съдът е сезиран с обективно кумулативно съединени искиви претенции с пр. осн. чл. 344, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3 от КТ.

С иска за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ ищецът отрича потестативното право на работодателя да прекрати трудовото правоотношение с едностранно изявление. Предмет на делото е съществуването на това потестативно право. Ако съдът признае, че това право е съществувало и е надлежно упражнено, уволнението е законно, а ако съдът признае, че това право не е съществувало или не е надлежно упражнено, уволнението е незаконно.

В тежест на ищеца е да докаже съществуване на валидно трудово правоотношение с ответника, което е прекратено с процесната заповед.

В тежест на ответното дружество – работодател е да установи предпоставките на основанието, на което е упражнил правото си на уволнение, като докаже, че законосъобразно е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършени от работника дисциплинарни нарушения по чл. 187, т. 10, чл. 187, т. 8 от КТ, т.е., че обжалваната заповед е мотивирана и материално-правно законосъобразна и са спазени изискванията на закона.

В настоящия случай няма спор, а и от приложените писмени доказателства се установява, че между ищеца и ответника е съществувало валидно трудово правоотношение, възникнало от Трудов договор № 63-30/30.03.2007 год., по силата на което ищецът е полагал труд при ответното дружество на длъжност "лесничей", с уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 340 лв. Няма разногласия между страните, че по силата на допълнително споразумение от 07.09.2022 год. ищецът е заемал длъжността „горски стражар“, при договорено основно трудово възнаграждение в размер на 1870 лева, клас в размер на 18% и допълнителни възнаграждения за ПТС и ПО в размер на 336,60 лева.

Не се оспорва и обстоятелството, че със заповед № 73/ 10.02.2023 год. на Директора на ответното предприятие е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищеца, поради извършени от страна на последния дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 187, т. 10, т. 8, предл. първо и второ от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, а именно: отговорност „за достоверност на информацията, която излага“, задължение да не злоупотребява с доверието на работодателя и отговорност да не извършва действия, които довеждат до уронване престижа на ДГС, а със Заповед № 74/10.02.2023 год. трудовото правоотношение е прекратено на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, поради наложеното с горесцитираната заповед дисциплинарно наказание „уволнение“, считано от 10.02.2023 год., като заповедта е връчена на ищеца лично на 15.02.2023 год., за удостоверяване на което обстоятелство последният е положил подписа си на заповедта.

Основният спорен въпрос между страните се ограничава до това дали ищецът е извършил твърдените от ответника дисциплинарни нарушения, съответно дали наложеното му дисциплинарно наказание „уволнение“ е законосъобразно наложено, съотв. дали работодателят се е съобразил с нормите на закона, прекратявайки трудовото правоотношение с ищеца.

Настоящият съдебен състав, като анализира събраните по делото писмени и гласни доказателства, е на мнение, че исковите претенции са неоснователни, поради следните съображения:

Дисциплинарното наказание „уволнение“ е наложено на ищеца, поради това, че същият е подал неверен сигнал за домаркиране на дървета с различна боя в отдел 62 „3“, с което е нарушил задълженията си по длъжностна характеристика, а именно информацията, която

изготвя да е достоверна и да не злоупотребява с доверието на работодателя - дисциплинарни нарушения по чл. 187, т. 10, чл. 187, т. 8 от КТ. Тези му действия, според работодателя са довели до уронване престижа на ДГС и са тежки, поради което е наложено най-тежкото наказание „уволнение“.

Съгласно Решение № 214 от 15.03.2017 г., постановено по гр. д. № 112 от 2016 г. по описа на ВКС, IV Г. О., хипотезата на чл. 187, ал. 1, т. 8 от КТ, включва три отделни състава: злоупотреба с доверието на предприятието, уронване на доброто име на предприятието и разпространяване на поверителни за предприятието сведения. „Злоупотреба с доверието на работодателя“ може да се прояви в различни форми, чиято обща характеристика е zlepоставяне на отношенията на доверие между работник/служител и работодател. „Уронване на доброто име на предприятието“ е нарушение, с което работодателят е zlepоставен от работника или служителя пред трети лица и това се отразява или е възможно да се отрази неблагоприятно на конкурентноспособността, ефективността и авторитета на предприятието.

Съдът е на мнение, че работодателят е спазил предвидената в закона процедура преди налагане на дисциплинарното наказание "уволнение". Отговорността на ищеца е реализирана въз основа на мотивирана заповед на работодателя, която съдържа всички предвидени в чл. 195, ал. 1 от КТ реквизити. В нея са посочени нарушителят, описани са нарушенията на трудовата дисциплина, датата на тяхното извършване, както и е посочено наказанието и законният текст, въз основа на който то е наложено. Напълно ясно става посредством описаните в заповедта фактически обстоятелства защо според работодателя се е стигнало до злоупотреба с доверието му и уронване на престижа му. Факт е, че в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е посочено, че ищецът е нарушил ЗГ, Наредба № 8/ 05.08.2011 год. за сечите в горите, Наредба № 5/ 31.07.2014 год. за строителството в горските територии без промяна на предназначението им, Наредба № 1 от 30.01.2012 год. за контрол и опазване на горските територии, но не са посочени конкретни разпоредби от цитираните нормативни актове, както се изтъква за първи път едва в писмената защита на ищеца. Следва да се има предвид, обаче, че работодателят всъщност изчерпателно е посочил нарушенията на чл. 187, т. 10 от КТ, а те са нарушения на длъжностната му характеристика: отговорност за „достоверност на информацията, която изготвя“, задължение при изпълнение на работата, за която се е договорил „да не злоупотребява с доверието на работодателя“, за което носи и поета отговорност; отговорност да не извършва „действия, довели до уронване престижа на ДГС“. В заповедта е посочено достатъчно конкретно, достъпно и разбираемо за работника защо му се налага дисциплинарно наказание, като са посочени релевантните норми на КТ, които според работодателя са нарушени. Освен това от събраните доказателства се установи, че описаните в процесната уволнителна заповед дисциплинарни нарушения са извършени от ищеца.

Недоказани останаха твърденията на ищеца, че подаденият от него на 13.12.2022 год. първо на тел. 112, а след това и до работодателя сигнал за извършване на незаконна сеч и домаркиране на дървета в подотдел 62 „з“ съдържал достоверна информация. Напротив, установи се от няколко независими комисии – една при ответното предприятие, която е извършила оглед на място в присъствието на ищеца, една от служители при СИДП ДП – Ш. (л. 23 от ТД) и от констатациите на Гл. експерт при Регионална Дирекция по горите - Ш., че за територията има издадено позвoлително за сеч, всички проверени пънове имат КГМ (контролна горска марка) със зелена боя, която е видима, че е спазен технологичният план, като в частта, в която е изведена сечта (на около 70% от площта) насаждението е в добро състояние и отговаря на критериите за извеждане на сечта, че боята на отбелязаните и маркирани неотсечени дървета е проверена, като не е установена прясна боя от домаркиране. Предвид горните констатации, на които съдът се доверява изцяло, доколкото

същите, макар и изготвени от различни лица, са еднопосочни и взаимно допълващи се, неоснователни и недоказани остават доводите на ищеца за осъществявана незаконна сеч и домаркиране на дървета, тъй като били използвани 2 различни нюанса на зелена боя. Тези негови твърдения категорично се опровергават от събраните доказателства. Ето защо, с подаването на недостоверна информация за извършено домаркиране на дървета в подотдел 62 „З“ ищецът действително е нарушил задълженията и отговорностите си по длъжностната му характеристика, с което действие той е уронил престижа на ДГС (създавайки невярно убеждение у други институции и в общността, че в ДГС се извършва незаконна дейност – домаркиране на дървета, извършване на незаконна сеч) и е злоупотребил с доверието на Директора на ДГС, който е приел подадения от ищеца на 13.12.2022 год. сигнал и добросъвестно е разпоредил да се извърши проверка.

Съдът не споделя доводите на ищеца, че работодателят не бил се съобразил с нормата на чл. 189, ал. 1 от КТ. Напротив, същият при определяне на дисциплинарното наказание е взел предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на служителя, съобразил е обстоятелството, че в едногодишния срок преди нарушението не са били налагани други дисциплинарни наказания на ищеца и правилно е приел, че извършеното нарушение следва да се квалифицира като тежко. Всичко изложено, от своя страна води до извода, че работодателят правилно и законосъобразно е наложил наказанието.

Само за пълнота следва да се посочи и следното:

Установи се действително, че между позволителното за сеч и реално отсеченото има несъответствие в категория „едра строителна дървесина“, като по позволително е предвидено по-малко количество дървесина от бял бор и черен бор, а са отсечени около 3 пъти повече. Причината за това несъответствие, обаче, се корени във факта, че ищецът като маркиращ лесовъд не е подал коректно данните за броя на маркираните дървета от тези 2 дървесни вида, съответно данните за белия и черен бор не са били добавени към сортиментните ведомости, откъдето е дошло и разминаването. Задължение на ищеца е да подаде информацията, която е събрал, за да може да бъдат изготвени сортиментните ведомости за отделните дървесни видове. Това свое задължение ищецът не е изпълнил. Недоказани останаха твърденията му за подменени помощни листи в досието на подотдела. Установи се от показанията на свид. М. които съдът кредитира, като непротиворечиви, житейски логични и съответни на събраните по делото писмени доказателства, че сортиментните ведомости се попълват от сортиментирация на база предоставените от маркиращия лесовъд данни. Нещо повече, ищецът се е подписал под всички сортиментни ведомости, което означава, че се е запознал и се е съгласил с отразената в тях информация, при наличието на непълни данни за дървесен вид „бял бор“ и „черен бор“.

Не е спорно между страните, че ищецът е изготвил досие за подотдел 62 „З“ във връзка с инвентаризацията, като съдържащите се в същото документи не са подписани нито от него, като лице, което ги е изготвило, нито от друго лице. Досието, заедно с представените към него Заповед № 53/23.01.2023г. на ТП "ДГС " ТП на СИДП Ш. и Протокол във връзка със Заповед № 53/23.01.2023г. на ДГС-В. бяха оспорени от ответната страна по реда на чл. 193 от ГПК. В последното по делото открито съдебно заседание ответникът представи пред съда намиращите се у него оригинали на Заповед № 53/23.01.2023г. на ТП "ДГС " ТП на СИДП Ш., Протокол във връзка със Заповед № 53/23.01.2023г. на ДГС-В. и 10 броя сортиментни ведомости. Беше отделено между страните като безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че представените от ищеца 10 броя сортиментни ведомости, неподписани от същия, от дата 24.01.2023г. са идентични с представените от ответника в оригинал 10 броя сортиментни ведомости, като както в копие, предоставено от ищеца, така и в оригинала, представен от ответника, не са положени подписи нито от ищеца, нито

от друго лице на тези 10 броя сортиментни ведомости. Предвид изложеното, съдът намира, че направеното оспорване на истинността на горните документи е неуспешно, не са налице основания за изключване на тези документи от доказателствения материал, поради което следва да бъдат съобразени от съда. Касателно оспорените съдържащи се в досието: карнет-опис, технологичен план и скица на насаждението и схема на извозните пътища, съдът намира, че доколкото тези документи не носят подписи нито на ищеца, нито на друго лице, то те като неподписани частни документи не се ползва с материална доказателствена сила, не обвързват съда и няма да бъдат коментирани в настоящото производство.

Неоснователно ищецът изтъква, че изготвеното от него досие било незаконосъобразно подменено с досието на Б.М.. Напротив, видно е, че приложените към досието на ищеца документи дори не са разписани от него, т.е. те по-скоро са имали характер на проект за досие, но не и на изготвено и предадено досие, поради което няма как да се приемат доводите, че досието му било „подменено“ с това на М.. Разпитаните по делото свидетели са категорични, че документите на досиетата, с изключение на помощните листи, които не са официални такива, се разписват от маркиращия лесовъд (в случая – ищеца). Подписани са и документите към другите, приложени към делото досиета – изготвеното от ищеца през 2022 год. и изготвеното от Б.М. през 2023 год., във връзка с инвентаризацията на подотдела, като тези досиета са надлежно качени от ДГС-В. в интернет информационната система на www.system.iag.bg, което се установява от ангажираните доказателства. Б.М. законосъобразно и на основание заповед № 53/ 23.01.2023 год. на Директора (както сам ищецът заяви) е изготвил досието на подотдела след инвентаризацията.

Буди недоумение изложеното от ищеца в едно от дадените пред работодателя обяснения как така след като от 2012 год. Директорът на ответното предприятие бил лошо настроен към него, пристъпва към уволняването му една сега -през 2023 година.

Напълно недоказани останаха доводите, че на ищеца било наложено наказание, затова, че фирма „Х.Г.“ ООД била претърпяла репутационни щети. Дали посоченото търговско дружество е претърпяло вреди е въпрос, който нито е изследван в настоящото производство, нито са били налице основания за това, тъй като в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ ясно и недвусмислено са посочени извършените от ищеца нарушения на трудовата дисциплина и никое от тези нарушения не е свързано по никакъв начин с трети лица, различни от работодателя.

Съдът не приема за доказани твърденията, че предприятието работодател защитавало частни интереси. Точно обратното се установи от ангажираните доказателства – след като ищецът е подал сигнала си за домаркиране и незаконна сеч, Директорът е разпоредил да се извърши проверка по случая. Проверка е извършена и от други институции, различни от работодателя като констатациите са еднопосочни и не кореспондират с изложената от ищеца обстановка.

Предвид всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че работодателят е имал основание за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" на служителя за извършените от него нарушения, като наложеното наказание е съобразено с тежестта на извършените нарушения и другите критерии за индивидуализация на наказанието, предвидени в [чл. 189, ал. 1 от КТ](#). Ето защо е налице основанието по [чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ](#) за прекратяване на трудовия договор между страните в настоящото производство, а предявеният иск с правно основание о [чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ](#) е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен. Неоснователността на предявения главен иск по [чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ](#) обуславя неоснователност на предявените акцесорни такива - по [чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ](#) във вр. с [чл. 225 КТ](#), които също следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК на ответника се следват разноски в

размер на 2802,17 лева – адвокатско възнаграждение съобразно представения списък на разноските. Направеното от процесуалния представител на ищеца възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение е неоснователно. За да достигне до този извод, съдът съобрази нормата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие по исковите претенции с пр. осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ МЗР възлиза на 780 лева, т.е. минималните адвокатски възнаграждения по тези два иска са в размер на 1560 лева. Минималното възнаграждение по оценяемия иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ възлиза на 1556,30 лева, арг. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ищецът е освободен от внасяне на дължимата държавна такса и разноски, на осн. чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК, поради което при този изход на спора сторените разноски за възнаграждения за вещи лица и държавни такси остават за сметка на съда, на осн. чл. 83, ал. 3 от ГПК.

Така мотивиран, Районен съд – Велики Преслав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. М. М., ЕГН: *****, с пост. адрес: с. С., общ. В., обл. Ш., ул. „К.“ № 18 **срещу** ТП "ДГС" на "СДП" ДП гр. Ш., ЕИК, представлявано от Директора инж. В.К. със седалище и адрес на управление: гр. В., общ. В., обл. Ш., ул. „С.В.“ №133 **иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ** за признаване за незаконно на уволнението на ищеца, извършено със заповед № 74 от 10.02.2023 год., на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, във връзка със Заповед № 73 от 10.02.2023 год. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, изд. от Директора на ТП ДГС В. В.К. и неговата отмяна, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. М. М., ЕГН: *****, с пост. адрес: с. С., общ. В., обл. Ш., ул. „К.“ № 18 **срещу** ТП "ДГС" на "СДП" ДП гр. Ш., ЕИК, представлявано от Директора инж. В.К. със седалище и адрес на управление: гр. В., общ. В., обл. Ш., ул. „С.В.“ №133 **иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ** за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Горски стражар“, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. М. М., ЕГН: *****, с пост. адрес: с. С., общ. В., обл. Ш., ул. „К.“ № 18 **срещу** ТП "ДГС" на "СДП" ДП гр. Ш., ЕИК, представлявано от Директора инж. В.К. със седалище и адрес на управление: гр. В., общ. В., обл. Ш., ул. „С.В.“ №133 **иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ** за заплащане на сумата от **12 847,83 лева**, представляваща обезщетение за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение за периода от 11.02.2023г. до 11.08.2023 год. включително, при съобразяване на обстоятелството, че в шест месечния период от датата на прекратяването на трудовото му правоотношение, ищецът е бил назначен при друг работодател – „Магат АД“ гр. В. за периода от 22.02.2023 год. до 27.03.2023 год., когато трудовото правоотношение е прекратено, за по-ниско трудово възнаграждение, ведно със законната лихва върху тази сума от предявяване на исковата молба – 07.04.2023 г., до окончателното ѝ заплащане, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Е. М. М., ЕГН: *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на "ДГС" на "СДП" ДП гр. Ш., ЕИК, представлявано от Директора инж. В.К. сумата от **2802,17 лева**, представляваща сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Ш.ски окръжен съд, в двуседмичен срок от

обявяването му в регистъра на съдебните решения – на дата 09.08.2023 год., на осн. чл. 316, вр.чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____